

[J. P. Nielsen.]

betale; saa maa disse nu i Eftertiden betale i Lighed med de andre Befolkningslag i Danmark.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram sagde, at Forskellen mellem ham og hans Parti paa den ene Side og os andre paa den anden Side var den, at de ønskede Decentralisation, vi derimod Centralisation. Men det er ikke rigtigt med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er de ærede Partier, der har gennemført en Lovgivning Nord for Kongeaaen, hvorefter Opkrævning maa ske gennem Amtstuerne, og som nu er med til at indstille det samme for Sønderjylland, men som saa, naar de har gjort det, gaar herop paa Talerstolen og modarbejder det. Saaledes fører man sin Politik: Nord for Kongeaaen Centralisation, men Syd for Kongeaaen forlanger man, naar det passer en, Decentralisation uden at stille Forslag om det.

Herméd sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—9 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1938—39.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4065; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3299).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende Forslag til Normeringslov er som sine Forgængere, de aarlige Normeringslove i de senere Aar, et Udtryk for, hvad det fører til, naar Staten konsekvent udvider sit Virkeomraade, thi i samme Grad man centraliserer Erhvervslivet under Staten, i samme Grad maa naturligvis Administrationen vokse i Omfang. I Bemærkningerne til Lovforslaget gives der en Begrundelse for Nødvendigheden af de vældige Udvidelser, som Normeringsloven indeholder, og det hedder heri, at Normering af nye Stillinger kun er godkendt, hvor det er Love af vedvarende Karakter, der kræver det.

Altsaa, Normeringen er kun et Udtryk for Ansættelser, man anser for varige, og ikke Udtryk for den vældige Stab af honorarlønnede Sekretærer og Assistentter, som er en Følge af den øjeblikkelige Udvidelse af Administrationen. Valutacentralens Administration f. Eks. findes slet ikke opført paa Normeringsloven, til Trods for at den har et betydeligt Omfang, saaledes som det fremgaar af Betænkningen, der fremkom under Behandlingen af Loven for nylig her i Tinget.

Om Normeringslovens Enkeltheder kan man vist sige, at de overalt er omhyggeligt begrundede, og det vil være svært for Rigsdagen at drage Begrundelserne i Tvivl eller kritisere, at der er oprettet flere Kontorer, eller kritisere den tekniske Fordeling af Arbejdet, som er og maa blive Følgen af den Statsregulering, som snart sagt alt Erhvervsliv her i Landet er inde under. Der er ingen Grund til at gøre Besværinger over, at de Opgaver, som Staten paatager sig gennem vedtagne Love, bliver løst paa bedste Maade, men der er god Grund til at advare imod et Regerings- og Lovgivningssystem, der fører alt dette med sig.

Det efter min Mening interessanteste Afsnit findes under § 1, Afdeling 1, som angaar selve Ministerierne og Hovedrevisorerne med Undtagelse af Udenrigsministeriet, altsaa Numrene fra 1 til 42. Her ansættes i Aar, altsaa for Finansaaret 1938—39, 85 nye Embedsmænd og Tjenestemænd, og der afgaar 2; Udvidelsen bliver saaledes 83 nye normerede Stillinger, som alle er omhyggeligt begrundede i Bemærkningerne — i Fjor var det knapt saa mange, ca. et halvt Hundrede. Udvidelsen viser, hvad Regeringens politiske System fører med sig. Der er Grund til, synes jeg, her ved denne første Behandling at gøre opmærksom paa, at denne Udvidelse af Statens Omraade, hvorved Forretnings- og Erhvervslivet drages ind under offentlig Kontrol, rummer en Fare; thi jo mere Staten paa denne Maade drager ind under sig, og jo større Administrationsapparatet af den Grund bliver, des mere uoverskueligt bliver det offentlige Liv, og jo ringere bliver som Følge deraf den jævne Mands Mulighed for at tage Stilling; selv Rigsdagen bliver under dette System ude af Stand til at kontrollere Administrationen. Ministrene bliver vældige Chefer for mægtige Etater og Virksomheder, de kommer paa en vis Maade til at binde Rigsdagens Flertal for Etaternes og Virksomhedernes Interesser, og dermed sætter man i Virkeligheden Demokratiet